

Svar (16/6 2000)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Kulturministeriet er ved at indhente de ønskede oplysninger og vil vende tilbage med et svar snarest muligt.

Supplerende svar (11/7 2000)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Kulturministeriet har nu indhentet oplysninger om støtteordninger på filmområdet og udarbejdet vedlagte notat, som jeg skal henviser til for besvarelse af spørgsmålet.

*Bilag**Hovedtræk af nationale filmstøtteordninger**Indledning*

Næsten 80% af den europæiske spillefilmsproduktion kommer fra Frankrig, Tyskland, Spanien, Italien og England. Det er også i disse lande, der bruges flest penge på offentlig filmstøtte.

Frankrig, Italien og Tyskland er de lande, som giver langt den største offentlige filmstøtte – Frankrig mere end dobbelt så meget, som de to andre. Herefter kommer England, Holland og Spanien i nævnte rækkefølge.

Generelt er det meste af den offentlige støtte rettet mod produktionssektoren, men i løbet af 1990'erne begyndte støtteordninger til præproduktion at dukke op.

I de fleste lande findes støtteordninger på både nationalt og regionalt niveau. Frankrig og Tyskland kan i den forbindelse placeres som de to poler – den franske organisering af filmstøtten hviler helt overvejende på nationale støtteordninger, hvorimod den tyske er domineret af regionale støtteordninger – 64% af den offentlige støtte i Tyskland gives på denne måde. Spanien befinder sig et sted på midten – 25% af støtten er regional. Italien er det eneste af de ovennævnte lande, hvor der ikke findes regionale støtteordninger.

Fremstillingens systematik

Beskrivelsen af støtteordningerne koncentrerer sig om ovennævnte 6 lande samt vort naboland Sverige og Irland, som har etableret nogle særlige indirekte støtteordninger for at tiltrække filmproduktioner til landet. Endelig medtages USA og Canada.

Fremstilling bygger primært på oplysninger fra en rapport udarbejdet af European Audiovisual Observatory »Public Aid Mechanisms for the Film and the Audiovisual Industry in Europe«. Rapporten er udarbejdet i 1996 og opdateret i 1999.

Gennemgangen af de enkelte landes støtteordninger er bygget op på følgende måde: Først en kort karakteristik af det pågældende lands måde at gribe filmstøtten an på. Dernæst en beskrivelse af de vigtigste nationale støtteformer opdelt i direkte og indirekte støtte (f.eks. fordelagtige støtteordninger). Endelig beskrives eventuelle regionale støtteordninger, og der gives et illustrerende eksempel på en af disse ordninger.

Frankrig

Frankrig er det europæiske land, som bruger flest penge på offentlig filmstøtte. En stor del af den offentlige produktionsstøtte uddeles via automatiske støttemekanismer. I modsætning til de øvrige europæiske lande omfatter de automatiske støtteordninger også visning, distribution og video.

Direkte støtte

The National Center for Cinematography (CNC) CNC er ansvarlig for regulering af filmindustrien og for tildeling af filmstøtte. CNC administrerer en række forskellige støtteordninger:

- Støtte til spillefilm: 1) automatisk støttesystem, hvor filmselskaberne udbetales støtte på baggrund af publikumstal i biografene og visning på tv. Støtten skal reinvesteres i produktion af nye film. 2) udviklingsstøtte til producenter og 3) forhåndstilsagn («advance against receipts») om støtte til produktion af enkelte film.
- Støtte til kortfilm.
- Distributionsstøtte. Både automatiske og selektive støtteordninger.
- Støtte til film på video og biografstøtte.

*Indirekte støtte**IFCIC- garantiordning*

IFCIC er et kreditselskab oprettet med henblik på at støtte investering i filmproduktion. Aktionærerne i IFCIC er den franske stat med 20%, Credit National med 20%, SOFICA med 20% og forskellige franske banker. IFCIC udsteder garantier til banker mv., der yder lavtforrentede lån til filmproduktion. Selskabet deler bankernes risiko med op til 50%, og garantien bliver